

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 1811/12-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Jadranka Juga predsjednika vijeća, Davorke Lukanović-Ivanišević članice vijeća i sutkinje izvijestiteljice, Đure Sesse člana vijeća, Mirjane Magud članice vijeća i Željka Šarića člana vijeća, u pravnoj stvari ovrhovoditelja H. A.-A. B. d.d. Z., protiv ovršenice B. S., vlasnice S. T. p.-t. obrta, P., radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine, odlučujući o reviziji tužitelja protiv rješenja Županijskog suda u Varaždinu Stalne službe u Čakovcu poslovni broj 4A Gž-4350/2011-2 od 13. listopada 2011., kojim je preinačeno rješenje o ovrsi Općinskog suda u Čakovcu poslovni broj Ovr-631/10-8 od 25. svibnja 2010., u sjednici održanoj 25. studenoga 2015.,

r i j e š i o j e:

Prihvaća se revizija tužitelja, preinačuje rješenje Županijskog suda u Varaždinu, Stalne službe u Čakovcu poslovni broj 4A Gž-4350/2011-2 od 13. listopada 2011. u točki II. izreke i rješava:

Odbija se žalba ovršenice i potvrđuje rješenje o ovrsi Općinskog suda u Čakovcu poslovni broj Ovr-631/10-8 od 25. svibnja 2010. u dijelu kojim je radi naplate novčane tražbine ovrhovoditelja u iznosu od 93.118,28 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama sukladno odredbi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) tekućim od 26. rujna 2009. do isplate određena ovrha na temelju javnobilježnički ovjerovljene isprave - zadužnice broj ... od 23. kolovoza 2005. ovjerene od javnog bilježnika I. M. sa sjedištem u Č. na nekretninama, motornim vozilima i pokretninama ovršenice.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja određena je ovrha radi naplate ovrhovoditeljeve novčane tražbine u iznosu od 57.295,01 EUR u protuvrijednosti u kunama s pripadajućim zateznim kamatama i 108,59 kn s pripadajućim zateznim kamatama na temelju ovršnog javnobilježničkog akta Ugovora o kreditu broj ... kojeg je ... solemnizirao Javni bilježnik J. C. sa sjedištem u Č. pod brojem ... i radi naplate ovrhovoditeljeve tražbine u iznosu od 93.118,28 kn sa zakonskim zateznim kamatama po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima tekućim od 26. rujna 2009. do isplate na temelju javnobilježnički ovjerovljene isprave –

zadužnice broj ... od 23. kolovoza 2005. ovjerene po Javnom bilježniku I. M. sa sjedištem u Č. određena ovrha na nekretninama, motornim vozilima i pokretninama ovršenice.

Rješenjem suda drugog stupnja u točki I. izreke je odbijena žalba ovršenice i potvrđeno rješenje suda prvog stupnja u dijelu kojim je ovrha određena radi naplate ovrhovoditeljeve novčane tražbine u iznosu od 57.295,01 EUR u protuvrijednosti u kunama s pripadajućim zateznim kamatama i 108,59 kn s pripadajućim zateznim kamatama na temelju ovršnog javnobilježničkog akta Ugovora o kreditu broj ... kojeg je 3. rujna 2007. solemnizirao Javni bilježnik J. C. sa sjedištem u Č. pod brojem ..., a u točki II. izreke je prihvaćena žalba ovršenice i preinačeno rješenje suda prvog stupnja tako da je odbačen ovršni prijedlog u dijelu kojim je ovrha predložena radi naplate ovrhovoditeljeve novčane tražbine u iznosu od 93.118,28 kn sa zakonskim zateznim kamatama po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima tekućim od 26. rujna 2009. do isplate na temelju javnobilježnički ovjerovljene isprave – zadužnice broj ... od 23. kolovoza 2005. ovjerene po Javnom bilježniku I. M. sa sjedištem u Č. na nekretninama, motornim vozilima i pokretninama ovršenice.

Protiv drugostupanjskog rješenja u točki II. izreke reviziju je podnio ovrhovoditelj pozivom na odredbu čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku navodeći da odluka u ovom sporu ovisi o rješavanju materijalnopravnog pitanja važnog za jedinstvenu primjenu zakona i ravnopravnosti svih pred zakonom. Predlože preinačiti pobijano drugostupanjsko rješenje tako da se potvrdi prvostupanjsko rješenje odnosno da se dopusti predložena ovrha.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija ovrhovoditelja je osnovana.

Ispitujući pobijanu presudu sukladno čl. 392.a st. 2. ZPP-a samo u dijelu kojem se pobija revizijom i samo zbog istaknutog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojega je revizija podnesena ovaj sud je utvrdio da je predmetna revizija osnovana.

Prema odredbi iz čl. 12. st. 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05 i 67/08 - dalje: OZ) u ovršnom postupku i postupku osiguranja dopuštena je samo revizija iz čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku.

Prema odredbi čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 96/08, 123/08 i 57/11 - dalje: ZPP), stranke koje ne mogu protiv pravomoćne drugostupanjske presude podnijeti reviziju iz čl. 382. st. 1. ZPP, mogu podnijeti reviziju ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana

U takvoj reviziji stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 3. ZPP).

Iz revizije tužitelja proizlazi slijedeće materijalnopravno pitanje o kojemu ovisi odluka u konkretnom sporu, a važno je za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni: mora li ovrhovoditelj prije nego predloži ovrhu na temelju zadužnice kao ovršne isprave na drugom predmetu i drugim sredstvom ovrhe prethodno pokušati izvansudsku ovrhu na računima dužnika kod banaka i drugih pravnih osoba koje vode poslove platnog prometa i tek po njenoj nemogućnosti, uz podnošenje dokaza za tu nemogućnost, podnijeti sudu prijedlog za ovrhu na drugom predmetu i drugim sredstvom.

U reviziji se tužitelj poziva i na relevantne propise vezane uz navedeno pravno pitanje i to odredbe čl. 5. st. 3. i čl. 183. st. 1. i 7. OZ-a, poziva se na različitu praksu drugih drugostupanjskih sudova (rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-3407/06 i rješenje Županijskog suda u Puli poslovni broj Gž-3169/11-2), a poziva se i na različito mišljenje istaknuto u stručnoj literaturi (Mjenica i zadužnica i ostali načini podmirenja obveza u praktičnom korištenju PRIJEBOJ-CESIJA-ASIGNACIJA, str. 235., autori Franjo Amon, mr.sc. Mladen Pavlović, Nenad Šimunec i Krešimir Vranar, TEB, Poslovno savjetovanje d.o.o., Zagreb, lipanj 2004.).

Odlučujući o dopuštenosti revizije tužitelja u odnosu na postavljeno pravno pitanje ovaj sud je ocijenio da revizija tužitelja u tom dijelu sadrži sve zakonom navedene elemente te da je odluka suda drugog stupnja utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno sa već zauzetim shvaćanjem revizijskog suda (čl. 382. st. 2. t. 2. ZPP-a), pa je predmetna revizija dopuštena i osnovana.

Predmet ovog postupka jest ovrha radi namirenja novčane tražbine ovrhovoditelja na temelju ovršne isprave zadužnice koju je izdala ovršenica i na kojoj je Javni bilježnik I. M. sa sjedištem u Č. ovjerio njezin potpis pod borjem ovjere ... 23. kolovoza 2005.

U konkretnom slučaju ovrhovoditelj je podnio ovršni prijedlog radi naplate svojih tražbina koje proizlaze iz dvaju ovršnih isprava i to ovršnog javnobilježničkog akta - Ugovora o kreditu broj ...kojeg je 3. rujna 2007. solemnizirao Javni bilježnik J. C. sa sjedištem u Č. pod brojem ... i zadužnice na kojoj je potpis ovršenice 23. kolovoza 2005. pod brojem ... ovjerio Javni bilježnik I. M. sa sjedištem u Č.

Prvostupanjski sud u cijelosti prihvaća predloženu ovrhu te donosi rješenje o ovrsi na ovršeničnim nekretninama, motornim vozilima i pokretninama, a povodom žalbe ovršenice drugostupanjski sud preinačuje pobijano rješenje o ovrsi u dijelu kojim je ovrha određena na temelju zadužnice i u tom dijelu odbacuje ovršni prijedlog zbog toga što ovrhovoditelj nije dokazao da je prethodno pokušao izvansudsku ovrhu i dokazao nemogućnost njezine provedbe pozivajući se na odredbu čl. 5. st. 3. OZ-a.

U revizijskom stadiju ovoga postupka sporan je zaključak drugostupanjskog suda da je ovrhovoditelj prije nego je sudu podnio ovršni prijedlog za određivanje ovrhe na ovršeničnim nekretninama, motornim vozilima i pokretninama morao pokušati izvansudsku ovrhu na ovršeničnim računima kod banaka i pravnih osoba koje za nju obavljaju poslove platnog prometa., Nadalje, drugostupanjski sud smatra da je nakon bezuspješne izvansudske ovrhe ovrhovoditelj uz ovršni prijedlog dužan dostaviti i dokaz o nemogućnosti provedbe izvansudske ovrhe na temelju zadužnice kao ovršne isprave da bi prijedlog za ovrhu na

drugim predmetima i drugim sredstvima ovrhe podnesen sukladno odredbi iz čl. 187. st. 3. OZ-a bio osnovan.

Pogrešan je takav zaključak drugostupanjskog sud slijedom čega su osnovane revizijske tvrdnje tužitelja u odnosu na postavljeno materijalnopravno pitanje.

Odredbom iz čl. 5. st. 3. OZ-a propisano je ako se pravomoćno rješenje o ovrsi određenim sredstvom ili na određenom predmetu ne može provesti, ovrhovoditelj može radi namirenja iste tražbine predložiti nove sredstvo ili predmet ovrhe. U tom slučaju sud će donijeti novo rješenje o ovrsi i nastaviti ovrhu na temelju tog rješenja. Ovrha određena prijašnjim rješenjem o ovrsi obustavit će se ako ovrhovoditelj povuče ovršni prijedlog u povodu kojega je ona određena ili ako za to budu ispunjeni drugi zakonom predviđeni razlozi.

Odredbom iz čl. 183. t. 1. OZ-a propisano je da dužnik može ispravom na kojoj javno ovjеровljen njegov potpis dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenoga vjerovnika zaplijene svi računi koje ima kod banaka te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno isplaćuje vjerovniku. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak pravomoćnoga rješenja o ovrsi kojim se zaplјenjuje tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja radi naplate.

Prigodom podnošenja prijedloga za ovrhu na temelju zadužnice kao ovršne isprave, ne radi se o promjeni predmeta i sredstva ovrhe u smislu čl. 5. st. 3. OZ-a kako to pogrešno navodi drugostupanjski sud, budući da ne postoji ovrha, određena sudskim rješenjem, koja bi se mogla nastaviti određivanjem na novom predmetu i novim sredstvom.

Zadužnica u smislu citirane odredbe iz čl. 183. st. 1. OZ-a samo ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi po računima kod banke, odnosno iz samog postojanja zadužnice ne proizlazi i postojanje ovrhe koja bi se podnošenjem ovršnog prijedloga u smislu čl. 183. st. 7. OZ-a nastavila na drugom predmetu i drugim sredstvom.

Štoviše, ovrhovoditeljeva je dispozicija hoće li uopće pokušati provesti izvansudsku ovrhu na temelju zadužnice na ovršenikovim računima ili će i prije provođenja takve ovrhe od suda zatražiti određivanje ovrhe na drugim predmetima ovrhe.

Unatoč tome što zadužnica na temelju odredbe čl. 21. OZ-a nije ovršna isprava nego sukladno čl. 183. st. 7. ima svojstvo ovršne isprave za provođenje ovrhe na drugim predmetima ovrhe, valjalo bi zaključiti da učinak zadužnice za ovrhovoditelja mora biti jednak kao i kod postojanja bilo koje druge ovršne isprave, odnosno da ne postoji razlog zbog kojega bi ovrhovoditelj koji ima ovršnu ispravu koje druge vrste bio u povoljnijoj poziciji od ovrhovoditelja koji kao ovršnu ispravu ima zadužnicu. To stoga što je zadužnica, u odnosu na predmete ovrhe različite od ovrhe po ovršenikovim računima kod banaka, po svojim učincima zakonom izjednačena s ostalim ovršnim ispravama.

Prema tome, kad ovrhovoditelj na temelju zadužnice na kojoj je javno ovjеровljen dužnikov potpis podnosi prijedlog sudu za određivanje ovrhe na pokretninama, ne mora dostavljati dokaz da je takvu ispravu dostavio na naplatu u banku te da njegova tražbina nije u cijelosti namirena. Radi se, naime, o prijedlogu za ovrhu na temelju ovršne isprave (čl. 21. t.

6., a u vezi s čl. 183. st. 7. OZ-a) kojim se traži određivanje ovrhe na drugom predmetu i drugim sredstvom, a ne o nastavku ovrhe, budući da nema ovrhe koja bi se trebala nastaviti.

Drugostupanjski je sud, slijedom toga, pogrešno primijenio odredbe čl. 5. st. 3. i čl. 183. st. 1. i 7. OZ-a ispitujući prvostupanjsko rješenje povodom žalbe ovršenice.

Stoga je na temelju čl. 395. st. 1. ZPP-a u vezi s čl. 400. st. 3. ZPP-a valjalo prihvatiti reviziju i preinačiti drugostupanjsko rješenje u pobijanom dijelu točke II. izreke na način da se odbije žalba ovršenice i potvrdi prvostupanjsko rješenje o ovrsi u dijelu kojim je ovrha određena na temelju zadužnice kao ovršne isprave.

Zagreb, 25. studenoga 2015.

Predsjednik vijeća:
dr. sc. Jadranko Jug, v.r.